REPUBLICA MOLDOVA
Mun. UNGHENI
Judecătoria UNGHENI

HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ
(dispozitiv)

16 februarie 2026

În cauza civilă nr. 2 – 1878/2025 *(nr. electronic – 2 – 25098248 – 51 – 2 - 10072025),*
având ca obiect cererea de chemare în judecată care privește pe

Oleg CIOBANU (reclamant)

împotriva

„ULTRACOM ELECTRONIC" Societate cu Răspundere Limitată (pârât)

- *privind repararea prejudiciului patrimonial și moral în cazurile de protecție a consumatorului,* •

JUDECĂTORIA UNGHENI, în numele căreia examinează judecătorul specializat în materie civilă:

Președintele ședinței: Constantin CHILIAN, *judecător*
și Tatiana CHIORESCU, *grefier de ședință*,

- *a constatat* că pârâtul a solicitat respingerea acțiunii în baza referinței, prin care a remarcat lipsa unui temei legal pentru repararea prejudiciului patrimonial și moral;
- *a stabilit* dezbaterile judiciare în ședință de judecată publică, desfășurată oral în limba română la 18 noiembrie și 3 decembrie 2025; și 30 ianuarie 2026, cu participarea:
  - Reprezentantul reclamantului, avocatul Maria FLOREA;
  - Reclamantul Oleg CIOBANU (30 ianuarie 2026);

  și a continuat examinarea în lipsa următorilor participanți înștiințați legal, *deoarece*:
  - Pârâtul „ULTRACOM ELECTRONIC" Societate cu Răspundere Limitată a cerut examinarea cauzei în lipsă în baza *art. 206 alin. (1) din Codul de procedură civilă*;
- *a prezentat* raportul asupra cauzei și a clarificat, cu participarea avocatului, circumstanțele importante; *a ascultat* explicațiile orale date de părți, reclamant și pârât, intervenient accesorii, și, după caz, observațiile prezentate în replică; *a analizat* explicațiile scrise de pârât; *a luat cunoștință* de înscrisuri;
- *a aplicat*, *în principiu*, următoarele dispoziții legale:

- în sensul art. 7 alin. (1) din Codul civil, *se aplică* art. 6 lit. c); art. 18 alin. (2), (14 – 16) și (20); art. 18^5 alin. (1); (3 – 4) din Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului, în vigoare la momentul faptelor,
- art. 1 alin. (1); art. 1053, art. 1056 alin. (1) și art. 1057 alin. (1) din Codul civil;
- art. art. 98 alin. (1); art. 236 din Codul de procedură civilă;

- *a amânat* deliberarea și adoptarea hotărârii pentru 5, 11 și după caz, 16 februarie 2026, în condițiile art. 236 alin. (1) din Codul de procedură civilă; *în urma căreia*

pronunță dispozitivul prezentei hotărâri, care a fost adoptat la ultima dată menționată:

În numele LEGII,
instanța de judecată

1. *Admite parțial* acțiunea civilă intentată de către ***reclamantul*** **Oleg CIOBANU** ***** împotriva ***pârâtului*** **„ULTRACOM ELECTRONIC" Societate cu Răspundere Limitată** (IDNO – 1020600034721; sediul - mun. Chişinău, sec. Buiucani, str. Creangă Ion, 6V).
2. *Hotărăşte că pârâtul* „ULTRACOM ELECTRONIC" Societate cu Răspundere Limitată este obligat să plătească *reclamantului* Oleg CIOBANU suma bănească în mărime de
   a) 18.586 de lei (optsprezece mii cinci sute optzeci și șase), pentru prejudiciul patrimonial, care reprezintă contravaloarea produselor procurate în urma rezoluțiunii contractului;
   b) 5.000 de lei (cinci mii), pentru prejudiciul moral pentru încălcarea drepturilor de consumator.
3. *Respinge* restul sumelor cerute de reclamant, cu titlu de prejudiciu patrimonial și moral.
4. *Ia act* că reclamantul nu a cerut să-i fie restituite cheltuielile de judecată din contul pârâtului.
5. *Hotărăşte că* pârâtul „ULTRACOM ELECTRONIC" Societate cu Răspundere Limitată trebuie să plătească în bugetul de stat suma bănească în mărime de **1.043,40 de lei (una mie patruzeci și trei de lei și 40 de bani)**, pentru taxa de stat calculată proporțional pretențiilor admise.
6. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel NORD în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Hotărârea judecătorească se expediază participanților și se publică pe– „https://jun.instante.justice.md/".

Fiecare participant are dreptul de a solicita întocmirea hotărârii integrale, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii. Termenul de 30 de zile este un termen de decădere.

Constantin CHILIAN
judecător _____

În cauza civilă 2 – 1878/2025 *(nr. electronic – 2 – 25098248 – 51 – 2 - 10072025),*
având ca obiect cererea de chemare în judecată de mai sus,

JUDECĂTORIA UNGHENI,
în numele căreia examinează judecătorul specializat în materie civilă:
Constantin CHILIAN, *judecător*

În conformitate cu art. 236 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în urma deliberării, președintele ședinței [pronunță dispozitivul hotărârii] și explică succint motivele hotărârii (...).

Pentru a respecta această obligație, voi explica *pe scurt* motivele principale care au stat la baza hotărârii date, pentru a înțelege cum am analizat dovezile și am aplicat legea. Vreau să menționez că aceste motive, împreună cu alte argumente, vor fi detaliate în motivarea scrisă a hotărârii, dacă va fi cerută.

Raporturile juridice sunt guvernate de Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor. Părțile nu contestă această lege. Problema ridicată de reclamant se concentrează pe stabilirea faptelor și împrejurărilor de fapt care duc la aplicarea acestei legi.

Instanța notează că orice consumator are dreptul la (...), *restituirea contravalorii produsului,* (...), repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător (art. 6 lit. c) din Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003). Rezultă că reclamantul cere *restituirea contravalorii pentru produsele procurate, prin rezoluțiunea contractului* (art. 18 alin. (2), (14 – 16) și (20) aceeași lege).

Pentru a soluționa cauza, reclamantul trebuie să demonstreze (a) că a depus o reclamație [scrisă] referitor la produsul necorespunzător; (b) că nu a beneficiat de o măsură reparatorie într-o perioadă de 14 zile calendaristice; (c) că neconformitatea nu este minoră; (d) deficiența nu este imputabilă acestuia. Totuși, dacă vânzătorul – pârât refuză cererea, sarcina probațiunii se transferă către el. Acesta *trebuie* să dovedească vina consumatorului printr-o expertiză tehnică (art. 18^5 alin. (1); (3 – 4) din aceeași lege).

Pe baza probelor administrate, instanța de judecată reține următoarele:

a) Pârâtul a confirmat că, la 12 iulie 2023, reclamantul a solicitat *oral* la magazin înlocuirea boxei portabile și a abandonat bunurile în magazin. Totuși, a refuzat de a satisface cererea, deoarece reclamația nu a fost prezentată în formă scrisă și nu a putut identifica identitatea reclamantului.

b) În acest context, instanța acordă importanță explicațiilor reclamantului. În primul rând, legea trebuie interpretată în sensul în care poate produce efect și pentru a proteja principiul protecției consumatorului. Scopul unei reclamații scrise este de a identifica consumatorul și pretențiile acestuia susținute prin dovezi (art. 1 din Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003). În al doilea rând, pârâtul a recunoscut că reclamantul a lăsat bunurile în magazin și a explicat verbal nemulțumirile sale. Totodată, pârâtul a încălcat obligația legală de a înmâna registrul de reclamații, fapt ce denotă o atitudine de rea-credință (art. 9 lit. g) din aceeași lege; art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1141 din 4 octombrie 2006). În acest context, pârâtul a cunoscut exact natura problemei, dar a ales să ignore solicitările consumatorului sub pretextul lipsei unei forme scrise. În al treilea rând, reclamantul a depus plângere la poliție cu aceleași pretenții, fiind constatate prin încheierea din august 2023. Ulterior, recepționarea reclamației scrise de la soția reclamantului în septembrie 2023 a reprezentat doar o formalizare a unei situații deja existente. În al patrulea rând, pârâtul a aflat despre pretențiile reclamantului din scrisoarea Comisiei Naționale a Pieței Financiare din 26 decembrie 2023. Pe baza acestor dovezi, pârâtul a avut toate pârghiile necesare pentru a identifica atât cumpărătorul, cât și defecțiunile produselor. Astfel, instanța respinge apărarea pârâtului ca fiind pur formală și contrară spiritului Legii de mai sus. Rezultă că pârâtul era obligat să dovedească vina consumatorului în ceea ce privește neconformitate bunurilor prezentate. Totuși, acesta nu a făcut dovadă a acestui fapt. Mai mult, nu a dovedit că a verificat bunul la momentul vânzării acestuia și lipsa unei defecțiuni la boxă.

c) Având în vedere cele menționate, instanța consideră că reclamantul este îndreptățit să ceară contravaloarea bunurilor vândute de pârât. La fel, acordă acestuia un prejudiciu moral. În rest, acesta nu a prezentat dovezi suficiente pentru a demonstra vinovăția directă a vânzătorului la momentul încheierii polițelor de asigurare (mijloace concrete privind inducerea în eroare).